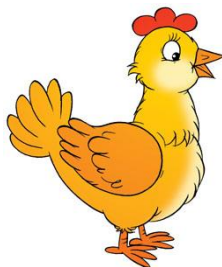

Høna som skulle til Dovre for at ikke All verden skulle forgå

(1) Det var engang en høne som hadde fløyet opp og satt seg i en stor eik til kvelden. Om natten drømte hun at kom hun ikke til Dovrefjell, så måtte All verden forgå. Best som det var, hoppet hun ned og ga seg på veien. Da hun hadde gått et stykke, møtte hun en hane.

"God dag, hane pane," sa høna.

"God dag, høne pøne; hvor skal du hen så tidlig?" sa hanen.

"Å, jeg skal til Dovrefjell, for at ikke All verden skal forgå," sa høna.

"Hvem har sagt deg det, høne pøne?" sa hanen.

"Jeg satt i eika og drømte det i natt," sa høna.

"Jeg blir med, jeg," sa hanen.

Ja, så gikk de et langt stykke, så møtte de en and.

(2) "God dag, hane pane, hvor skal du hen så tidlig?" sa anda.

"Jeg skal til Dovrefjell, for at ikke All verden skal forgå," sa han.

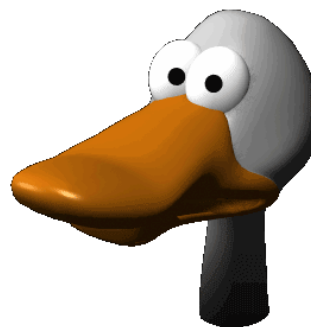
"Hvem sa deg det, hane pane?"

"Høne pøne," sa hanen.

"Hvem sa deg det, høne pøne?" sa anda.

"Jeg satt i eika og drømte det i natt," sa høna.

"Jeg slår følge," sa anda.

Så la de avsted og gikk et stykke igjen, så møtte de en gasse.

"God dag, gasse vasse," sa anda.

"God dag, ande vande," sa gassen, "hvor skal du hen så tidlig?"

"Jeg skal til Dovrefjell, for at ikke All verden skal forgå," sa anda.

"Hvem sa det, ande vande?" sa gassen.

"Hane pane."

(3) "Hvem sa det, hane pane?"

"Høne pøne."

"Hvorav vet du det, høne pøne?" sa gassen.

"Jeg satt i eika og drømte det i natt, gasse vasse," sa høna.

"Jeg vil være med," sa gassen.

Da de hadde gått et stykke igjen, så møtte de en rev.

"God dag, rev skrev," sa gassen.

"God dag, gasse vasse."

"Hvor skal du hen, rev skrev?"

"Hvor skal du hen, gasse vasse?"

"Jeg skal til Dovrefjell, for at ikke All verden skal forgå," sa gassen.

"Hvem sa det, gasse vasse?" sa reven.

(4) "Ande vande."

"Hvem sa det, ande vande?"

"Hane pane."

"Hvem sa det, hane pane?"

"Høne pøne."

"Hvorav vet du det, høne pøne?"

"Jeg satt i eika og drømte det i natt, at hvis vi ikke kommer til Dovrefjell, så skal All verden forgå," sa høna.

"Å snakk," sa reven, "All verden forgår ikke om dere ikke kommer dit. Nei, kom og følg meg til hiet mitt, det er mye bedre, for der er det både godt og varmt."

Ja, de fulgte med reven hjem til hiet hans, og da de var kommet dit, la reven dyktig på varmen, så de ble søvnige alle sammen. Anda og gassen satte seg i en krok, men hanen og høna fløy opp på en kjepp.

(1) Da gassen og anda vel hadde sovnet, tok reven og la gassen på gloa og stekte den. Høna kjente det luktet så svidd; hun hoppet opp på en høyere pinne og sa i halvsøvne: "Fy, her stinker så, her stinker så!"

"Å snakk!" sa reven, "røyken bare slår ned gjennom pipa, sett deg til å sove og ti still!"

(2) Så sovnet høna igjen. Reven hadde ikke fått i seg gassen, før han gjorde like ens med anda, tok henne, la henne på gloa og stekte henne, og til å ete.

Så våknet høna igjen og hoppet opp på en høyere pinne.

(3) "Fy, her stinker så, her stinker så!" sa hun; og da hun fikk øynene opp og fikk se at reven hadde ett dem begge to, både gassen og anda, så fløy hun opp på den høyeste pinnen og satte seg der og kikket opp igjennom pipa. "Nei, nei, se alle de deilige gjessene som flyr der!" sa hun til reven. (4) Mikkelt ut og skulle hente seg en fet stek til. Imens vekket høna hanen og sa hvordan det hadde gått med gasse vasse og ande vande. Så fløy hane pane og høne pøne opp gjennom pipa, og hvis de ikke hadde kommet til Dovrefjell, hadde det visst vært forbi med All verden.

OPPGAVER:

1.) Lek ord-detektiv sammen med resten av gruppa (lærer styrer ☺).

2.) Sett strek under riktig ord:

Det var engang en (ørn – høne – skjære) som hadde fløyet opp og satt seg i en stor (gran – furu – eik) til kvelden.

Om natten drømte hun at kom hun ikke til (Dovrefjell – Kina – Filefjell), så måtte All verden forgå.

Da høna hadde gått et stykke, møtte hun en (and – hane – hest).

Deretter møtte de en (gås – and – tiur).

Så møtte de en (gasse – ku – rotte).

Til slutt møtte de alle en (gris – ulv – rev).

Gassen sa til reven: God-dag (rev-brev – rev-skrev – rev-prev).

Alle fulgte med reven hjem til (hulen – hiet – huset) hans.

Reven la på varmen så alle ble (våkne – sultne – søvnige).

Da gassen og anda hadde sovnet tok reven og la gassen på gloa og (setkte – strekte – stekte) den.

Høna kjente at det luktet så (vidd – svidd – vsidd).

Reven spiste den stekte gassen, så stekte han (hanen – anda – høna).

Høna så at reven hadde (sipst – pist – spist) gassen og anda.

Høna lurte reven ut av (heiet – hiet – hit).

Hane-pane og høne-pøne fløy ut gjennom (pipa – papa – pippa).

Hvis de ikke hadde kommet til Dovrefjell, hadde det visst vært forbi med (All vedren – All veden – All verden).

3.) Sett strek mellom ordene i ordkjedene:

Eikgranfurubjørk

Sviddbrentluktervondt

Revbjørngaupemår

Hønalurterevenut

4.) Skriv et sammendrag av eventyret i skriveboka di.

5.) Lag en tegning som passer til i skriveboka di.

FAKTA:

